

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/171/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711216467
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6711216467.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, za ktorú koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušnir, proti odporcovi U. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. T. XXXX/XX, XXX XX K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie J. M. X/R., XXX XX G., o zaplatenie 2.215,64 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/34/2012 - 65 zo dňa 03. 04. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka trovy konania vo výške 99,10 Eur do troch dní po právoplatnosti uznesenia na účet vedený v Z. V., a.s., G., L. R. N., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX, p o t v r d z u j e .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 53,46 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom advokátskej kancelárie J. M. X/R., XXX XX G..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) odvolaním napadnutým uznesením zastavil konanie (I. výroková veta), rozhodol o vrátení súdneho poplatku (II. výroková veta) a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka trovy konania vo výške 99,10 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia (III. výroková veta). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca zobrať späť návrh na začatie konania v celom rozsahu, preto konanie v zmysle § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“) zastavil a podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov rozhodol o vrátení súdneho poplatku. Vedľajšiemu účastníkovi súd v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu len za jeden úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia (odmena vo výške 91,29 Eur a paušálna náhrada režijných nákladov vo výške 7,81 Eur), nakoľko ďalší úkon, ktorý si vedľajší účastník uplatnil, a to vyjadrenie k predmetu sporu, bolo súdu doručené po späťvzátí návrhu na začatie konania žalobcom.

Proti uvedenému uzneseniu podal včas odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým ho súd zaviazal na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. V odvolaní poukázal na to, že vedľajší účastník ako združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie a zároveň má právo využívať určenú podporu ministerstva. Z dôvodovej

správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. podľa jeho názoru vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania, len na základe skutočností, že žalovaným je spotrebiteľ, nie je podľa jeho názoru možné pripraviť sa na zastupovanie v tej ktorej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie právneho zastúpenia. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných v § 142 O.s.p., a to najmä účelnosť vynaložených trov konania. V predmetnom prípade trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keďže tieto neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu sporu. Pokiaľ ide o argumentáciu vedľajšieho účastníka poukazujúcu na § 137 O.s.p. a na ustanovenia Charty základných práv Európskej únie ako aj na rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, k tejto odvolateľ uviedol, že združenie žalovaného v konaní nezastupuje a z uvedeného dôvodu nemožno argumentovať uvedeným ustanovením, nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osobe, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa a neriešia, že by sa združenia na ochranu spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Poukázal ďalej na súvisiacu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov v Slovenskej republike a Ústavného súdu Slovenskej republiky a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník a uviedol, že vstúpil do konania legitímne. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas a ani vedomosť spotrebiteľa. Jeho vstup do konania bol opodstatnený, pretože prvostupňový súd žalobu zamietol v dôsledku jeho argumentácie obsiahnutej vo vyjadrení zo dňa 19. 03. 2013, ktorá bola účinným prostriedkom obrany. Spotrebiteľ bol teda v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a teda jeho trovy konania účelné. Ak je mu vytýkané, že len opakovane vznáša námietky premĺčania, k tomu uviedol, že súčasná právna úprava neukladá súdu prihliadať na premĺčanie ex offo, a preto v rámci realizácie povinnosti chrániť spotrebiteľa toto namieta združenie v pozícii vedľajšieho účastníka. Ak by nemajetnému združeniu bolo odopreté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov združením. Účelnosť vynaložených trov možno podľa jeho názoru vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v súvislosti s čím ešte poukázal na súvisiacu rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky a všeobecných súdov v Slovenskej republike. Spochybňovanie jeho práva na náhradu trov konania považuje za nemiestne a nekorektné s ohľadom na to, že by bolo taktiež nemiestne spochybňovať právo žalobcu na podanie takejto žaloby. Vedľajší účastník má právo v súdnom konaní vystupovať na základe princípu „rovnosti zbraní“. Aj keď neprijateľnosť zmluvných podmienok a posudzovanie nekalých obchodných praktík vyhodnocuje súd v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie ex offo, súd nemôže poučiť spotrebiteľa o premĺčaní, prípadne mu dávať návody k náležitej právnej argumentácii proti dodávateľom, a preto je jeho účasť v konaniach opodstatnená. S ohľadom na uvedené potom navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil ako správne a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 15. 11. 2011 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia 2.215,64 Eur s príslušenstvom. Dňa 14. 09. 2012 do konania vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov ako vedľajší účastník na strane žalovaného. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 20. 03. 2013 žalobca zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a vyjadril sa aj k trovám konania vedľajšieho účastníka. Následne dňa 22. 03. 2012 bolo súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom vzniesol námietku premlčania a uplatnil si náhradu trov konania. S ohľadom na uvedené potom prvostupňový súd odvolaním napadnutým uznesením konanie zastavil.

Podľa § 146 ods. 1 O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

- a) mohlo sa začať i bez návrhu;
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.s.p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou, a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak účelne vynaložené trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie §146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posúdenie dôvodnosti samotnej žaloby. V predmetnom prípade sa žalobca od žalovaného domáhal zaplattenia sumy 2.215,64 Eur s príslušenstvom. Následne došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Z uvedeného je teda zrejmé, že sa nejednalo o späťvzatie v dôsledku správania samotného žalovaného (teda o prípad upravený v druhej vete § 146 ods. 2 O.s.p.) a zastavenie konania teda zaviniť žalobca. V tejto súvislosti odvolací súd ešte považuje za potrebné uviesť, že pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatiu návrhu). Prvostupňový súd tak v zmysle uvedenej právnej úpravy správne priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, nakoľko tieto boli riadne uplatnené a účelne vynaložené (príprava a prevzatie zastúpenia v konaní, v ktorom je účastníkom spotrebiteľ za účelom realizácie ochrany spotrebiteľa subjektom na to určeným). Súd správne priznal trovy právneho zastúpenia len za jeden úkon právnej služby, a to prípravu a prevzatie zastúpenia, nakoľko len tieto trovy konania boli účelne vynaložené a vyjadrenie k návrhu na začatie konania vedľajšieho účastníka, v ktorom namietal premlčanie uplatňovaného nároku, bolo súdu doručené až po doručení späťvzatiu návrhu na začatie konania žalobcom, a teda tento úkon už nebol efektívny. Samotná výška trov konania vedľajšieho účastníka nebola rozporovaná, preto sa ňou odvolací súd pri rešpektovaní § 212 ods. 1 O.s.p. nezaoberal. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu o zastavení konania zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Vedľajší účastník si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania. Keďže bol v odvolacom konaní úspešný, súd mu v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu týchto trov priznal. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k odvolaniu vo výške 45,65 Eur (§13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej

republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov) a z režijného paušálu vo výške 7,81 Eur (§ 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky), spolu vo výške 53,46 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.